

[Kampmann.]

videre; hvis ikke det kan lade sig gøre på frivillig basis, er vi parat til at gøre det obligatorisk, og hvis der ikke er det fornødne lovgrundlag, er vi parat til at lægge ryg til at skabe et fornødent lovgrundlag hertil.

Vi er klar over, at et sådant retursystem for vinflasker formentlig forudsætter en standardisering af flaskerne, og vi er også parat til en sådan standardisering. Jeg kan huske, at da vi havde foretræde fra branchen i miljøudvalget, da vi beskæftigede os med det, var man meget betænkelig fra branchens side ved at standardisere emballagen. Men vi er nu af den opfattelse, at det er nok så vigtigt, hvad der er inde i flaskerne, som hvordan flaskerne ser ud.

Derefter et par ord om papirproblemet. Der finder vi ligesom ministeren, at det er meget ønskeligt med en mere stabil indsamlingsprocedure og en mere sikker videreanvendelse af returpapiret. Vi erkender, at der har været problemer omkring denne målsætning, fordi returpapiret i visse perioder og visse steder i landet har hobet sig op; det incitament, der har ligget til at indsamle returpapir, er derfor blevet mindre stærkt, simpelt hen fordi det ikke har kunnet videreanvendes, og i og for sig også på grund af den bestående markeds mekanisme: priserne har været faldende på returpapiret, og der har altså ikke været den tilskyndelse til at fortsætte indsamlingen af returpapir. Jeg synes, at miljøministeren med rette nævner en mulighed for at komme ud af denne problemstilling ved at fastlægge normer for anvendelsen af returpapir i det endelige produkt. Jeg mener, det er en meget frugtbar tanke, som vi er parat til at arbejde videre med i udvalget. Vi er også opmærksom på de tekniske problemer i denne forbindelse omkring glitterpapiret og omkring de uafvaskelige trykfarver på en lang række papirprodukter; vi er parat til at overveje, om ikke man skulle forbyde i genanvendelsens tjeneste disse uafvaskelige trykfarver og anvende andre trykfarver, og vi er også parat til at overveje, om man ikke skulle acceptere det, vi kalder en standardsænkning for kravene til papir; det er jo ikke nødvendigt overalt at operere med fuldstændigt hvidt papir til manuskripter, til konceptark i centraladministrationen osv.

Der var ikke noget i vejen for, at man

kunne operere med en standardsænkning, så man altså brugte gråt papir og andre former for papir i stedet for at have disse meget høje kvalitetskrav, hvis det sænker mulighederne for genanvendelse.

Derefter et par bemærkninger om metalterne. Her erkender vi, som ministeren også er inde på det, at et hurtigere gennemløb for bilskrot kan være ønskeligt og er ønskeligt, og vi vil godt bringe den tanke videre, som ikke er ny, men håbe, den kan indgå i debatten, at man måske kan få et hurtigere gennemløb ved at belægge bilerne i første salgslid, altså første gang de bliver handlet, med en afgift, således at afgiften bliver på bilen i de følgende salgslid og først falder på det tidspunkt, hvor den skal skrottes. Det er måske en tanke, som ikke alene skal gælde bilerne, men også andre metaldele, at man altså lægger en afgift i første led og først lader den forfalde på skrotningstidspunktet. Det er vores opfattelse, at man her vil bruge markedsmekanismen til at få et hurtigere gennemløb og sikre en opskrotning væsentlig hurtigere, end det i dag er tilfældet.

Hvis man ser på andre metaller end de med bilskrot forbundne metaller, har vi i miljøudvalget ved et af vore virksomhedsbesøg hos F. L. Smidth mødt et problem, som er ganske interessant i sin generelle karakter. Man har en meget stor grad af genanvendelse i dag for akkumulatorer. Vi har forstået, at man har opfundet en ny akkumulator i et lukket system, således at man ikke i dag bruger de gammeldags akkumulatorer, hvor man ind imellem skal påfylde vand. Det er et tilsyneladende teknisk fremskridt, men det har det handicap ved sig, at disse nye akkumulatorer ikke kan genanvendes, og det stiller altså dette generelle spørgsmål, som vi skal tage stilling til i debatten her og i miljøudvalget, om vi skal acceptere tilsyneladende tekniske fremskridt, hvis de medfører, at hvor vi tidligere har kunnet genanvende de pågældende goder, kan vi ikke genanvende dem fremover.

Det leder os i realiteten frem til, om ikke vi på længere sigt, som ministeren også er inde på det, er nødt til at acceptere en helt anden produktstyring end den, vi kender i dag, ud fra helt andre synspunkter end dem, man anvender i dag, nemlig først og fremmest genanvendelsessynspunkter eller økologiske synspunkter i videre forstand.